

Kázeň, streda 9. november 2017 Výročie posviacky Lateránskej baziliky

Fr. Marco Tasca OFMConv., Generálny minister OFMConv.

0.

V roku 312 sa cisár Konštantín obrátil na kresťanstvo a daroval pápežovi Miltiadovi Lateránsky palác. Bol vysvätený pápežom Silvestrom 9. novembra 324 pod názvom Bazilika Najsvätejšieho Spasiteľa a bol to prvý kostol, ktorý dostal verejné zasvätenie. Počas dvanásteho storočia, vďaka svojej krstiteľnici, ktorá je najstaršia v Ríme, bol zasvätený sv. Jánovi Krstiteľovi, čo je teda jeho súčasný názov. Po viac ako desať storočí mali pápeži sídlo blízko tohto paláca. V bazilike sa v priebehu dejín konali mnohé synody a aj päť všeobecných cirkevných snemov (koncilov).

Svätý František prišiel ....

1.

Pre nás kresťanov je prijímaný a považovaný za samozrejmosť Jeruzalemský Chrám (Temple), ktorý už nie je a hovoriť o "očistení" ako o "liturgickom" slove. Aby sme pochopili gesto, ako vždy, musíme si predstaviť, že Ježiš vykonáva teraz to, čo urobil. Čo by sme povedali, keby sme ho dnes videli s bičom v náboženských alebo sekulárnych Chrámoch (Temple)? Mali by sme sa na neho pozerieť ako na zúrivého blázna s nekontrolovateľnou silou, alebo aspoň ako na človeka, ktorý nikde nezapadá, človeka mimo reality? Nemalo by jeho správanie vplyv na naše pokojné praktiky v Chráme (Temple), jež je samotným Bohom a našou cestou vzťahu k NĚmu?

2.

Tým, že ho volá "Otče", Ježiš prináša Boha mimo Chrám (Temple); jeho vzťah s Ním nie je „náboženský“, ale dôverný, patriaci do domáceho kruhu. Vzťah s Ním už nie je strachom, ale láskou, dôverným priateľstvom a dôverou. V dome Jeho Otca nie je miesto pre obchod. Pocit domova v rodine, kde všetko patrí každému.

3.

Chrám (Temple) bol statickou realitou; aby tam šli ľudia, museli vyjsť zo svojich dejín a osobného života. Stan stál na púšti, miesto slávy Boha, viedol ľudí a sprevádzal ich; v blízkosti ľudí sa Boh zapísal do dejín. V stane sa Boh zostupuje na zem; v Chráme (Temple) človek stúpa k Bohu.